

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא ג' בְּסֵלֹו ה'תש"פ

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / ראשון עם רש"י

היום לומדים על תחלת מסעו של יעקב לחרן.

יעקב יצא מבאר שבע בדרכו לחרן. כעת, שיצא מן העיר, הדבר השפיע על התנהגותם של אנשי באר שבע לרעה.

עשו שלח את בנו אליפז, כדי להרוג את יעקב מכיון שכעס עליו מאוד על כך שקבל את הברכות. אליפז הצליח להשיג את יעקב אבל היות ולמד מסבו יצחק, הוא הרגיש שלא יוכל לעשות זאת. אליפז התיעץ עם יעקב מה לעשות? יעקב הציע שיקח ממנו את רכושו, היות ואדם עני נחשב כמת בחלקים מסימים מהתורה. אז יוכל לומר לאביו שהשאיר את יעקב "מת".

יעקב ידע שחרן הוא מקום לא טוב. הוא רצה לודא שהוא חזק מאוד ברוחניות לפני שהגיע לשם, לכן התעכב ולמד בישיבה של שם 14 שנים.

לבסוף, הוא המשיך בדרכו לחרן. כשהגיע לשם, הבין שהוא עבר בהר המוריה, המקום בו אביו וסבו התפללו, ולא התפלל שם. הוא חזר על עקבותיו לכוון הר המוריה, אבל ה' העביר זאת לבית אל ויעקב לא שם לב שהוא כבר שם. ה' החשיף מקדם יותר, כדי שיעקב ישן שם.

יעקב התפלל ערבית (יעקב תקן תפלה זו) והתכוון לישון. הוא הניח אבנים סביבו כדי לשמור אותו מפני חיות רעות ולקח אבן נוספת כדי שתשמש לו ככרית. היות וכל האבנים רצו את הזכות להיות הכרית עליה יניח יעקב אבינו את ראשו, ה' הפך אותם לאבן אחת! יעקב שכב לישון. (זו הפעם הראשונה שבה יעקב הולך לישון מזה 14 שנים, היות ובשיבה הוא היה רק מנמנם!)

יעקב חלם חלום ובו ראה סלם גבוה מאוד. תחתית הסלם הייתה מנחת עמוק בקרקע, אולם ראשו הגיע עד לשמים. המלאכים שלוו את יעקב עד עתה עלו בסלם, והמלאכים שבאו ללוותו בדרכו לחוץ לארץ ירדו בסלם.

הוא ראה שה' עמד מעליו. ה' אמר לו "אני ה'! הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעך עד עולם! (ה' פוץ את כל אדמת ארץ ישראל תחתיו ונתן לו את כל ארץ ישראל!). יהיו לך הרבה צאצאים- ופרצת" תתפשט לכל עבר, וכלם יברכו ממך. (את הפסוק הזה אומרים בשמחת תורה אחרי פסוקי "אתה הראית").

"אל תחשוש מעשו או מלבן! אני אהיה עמך" אמר לו ה', "ואדאג לכל מחסורך. כפי שהבטחתי

לאברהם שילדיו יאמינו בה' ואשיב אותך לארץ ישראל".

יעקב התעורר מחלומו. הוא הבין שהוא נמצא במקום מאוד קדוש ולכן חלם בזה חלום. יעקב אמר "לו ידעתי שזה מקום קדוש, לא הייתי הולך לישון כאן, זה בטח הר המוריה, המקום דרכו עוברות תפלותינו לה".

יעקב השכים בבקר והציב את האבן שעליה ישן למזבח. יצק עליה שמן כפי שעושים לכלי בית המקדש. ואמר ששם המקום – "בית א-ל" הוא השם המתאים (לפני שקראו למקום בית אל הוא נקרא לוז).

יעקב נדה, שאם ה' ידאג לו כפי שהבטיח וישמרהו ברוחניות, הוא יקריב קרבנות לה' במזבח זה ויתן מעשר (10%) מכל אשר לו לצדקה.

תהלים / יום ג' לחדש פרקים י"ח-כ"ב

בפרק כ"א דוד המלך מבקש מה' להעניש את אויביו שנסו להזיק לו. בפסוק האחרון נאמר: "רומה ה' בעזה, נשירה ונזמרה גבורתך" ה' ירומם עצמו ובכחו יעניש את האויבים, ואז נשיר על גבורתו של ה'.

הבעל שם טוב מסביר: בגלות קורים לעתים דברים מאוד כואבים ליהודי. נראה כאלו לה' לא אכפת, אבל זה לא נכון!

משל למה הדבר דומה: תארו לכם ילד קטן שבנה בית קביות. לפתע, מגיע מישהו ושובר אותו. הילד בוכה לאביו ומבקש ממנו לתקן את זה אבל אביו לא עושה זאת מיד. הוא חושב לבנות בית גדול עבורו שיהיה כל כך טוב שבכלל לא יהיה אפשר להשוות אותו לבית הקביות הקטן.

הוא הדבר לגבי הגלות ה' מכין את "עזר" מכין את בית המקדש. הדברים הכואבים לנו כאן בעת הם רק כדי שה' יוכל לתת לנו שכר מיחד עליהם כשמשיח יבוא.

תניא / קונטרס אחרון סימן ד' (ג' כסלו שנה מעוברת)

האדמו"ר הזקן מלמדנו שקיום מצוה הוא דבר מיחד. אפלו אם האדם חושב על גדלות ה' מחשבות שגורמות לו להרגיש קרוב לה' ולאהב אותו או לירא מלעשות מעשים שאינם רצון ה', אין זה דומה לקיום מצוה בפעל! -קיום מצוה יכול לרומם לדרגה גבוהה אפלו יותר מהדרגה אליה נתן להגיע באמצעות אהבה חזקה לה'.

בחלק זה של קונטרס אחרון, האדמו"ר הזקן מסביר מדוע.

היום יום / ג' כסלו

הבעל שם טוב והמגיד נהגו בדרכים שונות:

הבעל שם טוב היה נודד להרבה מקומות, והמגיד נשאר במעזריטש. לא רק שאנשי מעזריטש הגיעו למגיד, אנשים נסעו מכל המקומות אליו. הם כבר שמעו על החסידות היות והבעל שם טוב דאג להפיץ חסידות בכל מקום.

אחד הדברים אותם אפשר ללמד מ"היום יום" הזה הוא על שני דרכים שונות של שליחות שאפשר לקיים. הדרך הראשונה היא כמו הבעל שם טוב, ללכת למבצעים, והדרך השנייה היא ליפות ולטפח ולהפוך לדבר מזמין את בית חב"ד כדי שאנשים ששמעו עלינו יוכלו לבוא ולהתחבר ליהדות.

ספר המצוות / מצוות עשה קמ"ה, לא תעשה ק"י

היום בספר המצוות לומדים שתי מצוות:

1. **מצוות עשה קמ"ה** - מה קורה אם אדם אומר על דבר מסוים שהוא חרם. הפונה היא שהוא מקדש לה'. לומדים הלכות רבות על כך ברמב"ם היום.
2. **מצוות לא תעשה ק"י** - דבר שהוא סוג של חרם שעליו להנתן לכהן, אסור למכור אותו. יש לתת אותו לכהן מייד כמו שהוא. (הכהן יכול להחליט יותר בהמשך אם הוא רוצה למכור את הדבר או רוצה אותו לעצמו כי זה שיף לו).

רמב"ם / הלכות ערכין וחרמין פרקים ה', ו', ז'

ברמב"ם לומדים עוד על אנשים שרוצים לתת מתנות לה' (כמו תרומות שאנשים נותנים בערב התרומה). אם מישהו רוצה לתת סכום כסף בשווי ערכו של דבר מסוים זה נקרא ערכין. אם אדם רוצה לתת את הדבר עצמו לה', יש לו שתי אפשרויות -

"סתם חרם" הוא יכול לתת תרומה ולא משנה למי זה הולך. החפץ נמכר ושוויו הולך לכהנים שעובדים באותה עת בבית המקדש. או הוא יכול לתת "חרם לה'" והכסף הולך לתשלום עבור תחזוקת בית המקדש ונקרא "בדק הבית".

פרק ה' - מסיימים ללמוד את ההלכות על נתינת שווי שדה או בית או חיה שלא יכולה להיות קרבן (למשל חיה לא כשרה, או חיה כשרה שיש בה מום). בהמה שטובה לקרבן נמכרת לאנשים שרוצים להקריב קרבן והכסף עובר לבדק הבית.

פרק ו' - מתחילים ללמוד הלכות של חרמים (דברים שהם חרם). לומדים הלכות של המצוה היומית בספר המצוות, ומה קורה אם אדם נותן משהו שאינו שלו, או מבטיח לתת משהו שלא קיים עדין (למשל פרות שעוד לא צמחו) או אם מישהו נתן דבר בטעות.

פרק ז' - לומדים הלכות רבות על פדיה - קניה חזרה של משהו שהקדש לבית המקדש (כמו שלמדנו אדם יכול לפדות משהו שהיה צריך לתת לכהנים).

עבדה מעניינת שמוצאים בהלכות האלו היא שבית המקדש תמיד מקבל את החלק המבחר בעסקה. כך כל תרומה לבית המקדש משמשת בצורה המקסימלית שנתן להשתמש.

זרכי החסידות / חדש כסלו

חדש כסלו הוא חדש חסידי. הוא נקרא כך כיון שישנם ימים מיחדים רבים מאד בחדש כסלו אשר קשורים לחסידות, ללמוד החסידות ולהתקשרות.

בבר למדנו על שנים מתוכם, ואנו רק בתחלת החדש!

הרבי אומר שעלינו להתנהג שונה במשך כל החדש כדי להראות באיזה חדש מיחד אנו נמצאים. איך עושים זאת?

1. לומדים תוספת של חסידות
2. משתתפים בעוד התועדויות יותר מהרגיל